

tid blev det af et andet Medlem af Skolekommissionen meddelt til Skoledirektionen, at en anden Mormon i Byen for ham havde oplyst, at den vedkommende virkelig var Medlem af „de sidste Dages hellige“ og havde ladet sig omdøbe. Skoledirektionen forelagde saa Sagen for Ministeriet, dette afæskede Biskoppens Erklæring, og denne gik, hvad jeg paa Forhaand havde kunnet vente, ud paa, at Ministeriet jo altid havde hævdet, at for at være Medlem af en Skolekommission burde man være Medlem af Folkekirken, og at der efter det oplyste neppe kunde være nogen Tvivl om, at N. N. var Mormon og optagen i Mormonerne Samfund ved Gendaab, ligesom at hans Børn ikke vare døbt i den danske Folkekirke. Han var altsaa Mormon, og, siger Biskoppen, særlig en Mand, der hverken kan antages at dele Folkekirkens Tro eller dens Sædelære, kan ikke overtage et Hverv som Medlem af en Skolekommission, som medfører Tilsyn med Religionsundervisningen og med Lærernes Embedsførelse. Han maatte derfor anbefale, at Byraadet opfordredes til at vælge en anden.

Første Gang Spørgsmaalet kom til at foreligge for mig, var altsaa ved denne Lejlighed. Spørgsmaalet for mig blev da: Skal jeg forandre den tidligere hævdede Praksis i Ministeriet, den Praksis, at Ministeriet holder for, at kun Medlemmer af Folkekirken kunne være Medlemmer af Skolekommissionen, skal jeg ophæve denne Praksis for at give en Mormon Lejlighed til at blive Medlem af Aarhus Skolekommission? Jeg fandt ikke, der var Grund dertil, jeg fandt, at det foreliggende Forhold gav ingen Grund til at forlade den tidligere Praksis, at da Skolekommissionen fører Tilsyn med Skoleundervisningen, og da Religionsundervisningen er en saa vigtig Part af denne, maa Skolekommissionens Medlemmer være Medlemmer af Folkekirken. I alt Fald er jeg vis paa, atovre i Mormonstaten vilde der ikke kunne være Tale om, at en evangelisk-luthersk Mand vilde kunne tildeles Tilsynet med Skoleundervisningen og Religionsundervisningen. Jeg blev altsaa ved den Afgørelse, der havde haft Praksis i Ministeriet, og svarede Aarhus Byraad, at vedkommende kunde ikke anses berettiget til at være Medlem af en Skolekommission, saafremt det virkelig viste sig, at han var Mormon, hvorom man jo den Gang endnu ikke havde hans egen Erklæring. Saa vidt jeg ved, er det ogsaa gaaet ganske roligt og stille. Byraadet har, maa jeg antage, valgt et

andet Medlem til Skolekommissionen, og jeg har intet hørt om den Sag senere; ingen havde det mindste at bemærke.

Saa kom der i sidste Maaned en Skrivelse fra Aalborg Byraad, hvori der blev spurgt om det samme i Anledning af, at der til Skolekommissionen var indvalgt en Mand, som havde udmeldt sig af Folkekirken uden at være indmeldt i noget andet Kirkesamfund. Nu er det saaledes, at selvfølgelig gaar Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet ikke paa Jagt efter eller undersøger, om alle, der ere valgte til Medlemmer af Skolekommissioner, nu ogsaa ere Medlemmer af Folkekirken. Nej tværtimod, det er den vedkommende valgte selv, der har rejst Spørgsmaalet og krævet Sagen afgjort af Ministeriet. Ministeriet modtog nemlig fra Aalborg Byraad en Skrivelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse — det er kun nogle faa Linier. Den lyder saaledes: „Da der ved det ny stedfundne Valg af Medlemmer til Aalborg Skolekommission er valgt en Mand, som er udtraadt af den danske Folkekirke, og som ikke hører til noget her i Landet anerkendt Trossamfund, tillader man sig efter den paagældendes Begæring at udbede sig en Udtalelse fra det høje Ministerium om, hvorvidt han kan være Medlem af den nævnte Kommission“. Det er altsaa vedkommende selv, der har rejst Spørgsmaalet. Han har sagt i Byraadet: Jeg har udmeldt mig af Folkekirken og er ikke indmeldt i noget andet her i Landet anerkendt Trossamfund; vil Byraadet ikke spørge Ministeriet, om jeg kan være Medlem af Skolekommissionen. Havde han ikke spurgt om det, ja saa havde Ministeriet jo ikke kendt noget til hans Stilling overfor Folkekirken. Det er ham selv, der har ønsket Spørgsmaalet rejst, og efter at jeg havde afgjort det andet Spørgsmaal, om den valgte Mormon, i Aarhus i Overensstemmelse med tidligere Praksis, var der ikke Grund til nu at forlade denne overfor det ny Tilfælde. Men i øvrigt vil jeg sige, at det jo er et Spørgsmaal, som kun Domstolene kunne afgøre, og det skal være Kirke- og Undervisningsministeriet kært, om et Medlem af en Skolekommission — alle de andre, der tidligere have faaet denne Besked, have ikke gjort det — vilde søge Sagen afgjort ved Domstolene. Saa faa vi Højesterets Afgørelse for, om Staten har Ret til at kræve, at Tilsynet med danske Skolers Undervisning kun kan udøves af Mænd, der ere Medlemmer af den danske Folkekirke. Mini-